

[Steenholdt]

den grønlandske befolkningsgruppe nok til dels kan føres tilbage til grønlænderne selv.

De venstreorienterede i Grønland, herunder Siumuts nuværende ledere, har i deres holdning over for Danmark gang på gang skabt fornemmelse af manglende gensidighed. Deres holdning over for det danske samfund er langt fra altid loyal.

Uden på nogen måde at ville forsvare den holdning vil jeg gerne sige, at denne holdning var et produkt af den proces, som gik forud for gennemførelse af hjemmestyret i Grønland. Politikerne har i deres iver for at opnå hjemmestyre nok til tider brugt ord og holdninger, som virker illoyale over for det officielle Danmark.

Jeg er overbevist om, at der vil blive større samklang mellem Danmark og Grønland, efterhånden som hjemmestyresystemet indarbejdes i det grønlandske samfund.

Min appel fra denne folketingsstalerstol skal være: Tag og betragt grønlænderne i Danmark som en del af den danske befolkning, danske borgere på godt og ondt.

Selv om landsstyret i den senere tid har taget sig voldsomt sammen for at afværge den luren-økonomiske katastrofe, er situationen i Grønland særdeles alvorlig. Efter i ti år ubekymret og ansvarsløst at have forvaltet Grønlands følsomme økonomi har Siumutpartiet endelig forstået, at penge ikke er noget, man bare skal bruge, men noget, der skal slå til.

Landsstyreformandens tale ved Landstingets åbning var interessant og tankevækkende, specielt i betragtning af, at det var en erklæret socialistisk landsfader, der holdt talen.

Men nød lærer nøgen kvinde at spinde, og landsstyreformandens opfindsomhed for at spare på de sparsomme skillinger er stor. Blot for at nævne en af ideerne: Ingen økonomisk bistand i hele sommerhalvåret til nogen, der overhovedet kan bestille noget. Ud til fiskefabrikkerne med dem! Jeg har aldrig set kommentarer dertil i den danske presse. Tænk, hvis det var en borgerlig statsminister i Danmark, der bebudede sådan noget, for slet ikke at tale om en socialdemokratisk statsminister, hvilket ramaskrig der ville rejse sig i det borgerlige Danmark, hvor så mange efter sigende lever på sultegrænsen.

Jeg må give fru Connie Hedegaard ret i, at de politiske partier i dette Ting mere beskæftiger sig med småting i stedet for at forsøge i fælles-

skab at løse store samfundsproblemer. Der er en fantastisk, oratorisk velformuleret kamp om femogtyveøren, eftersom tiøren er afskaffet.

Jeg håber ikke, at I i Danmark først må nå til en sådan økonomisk suppedas, som vi har i det socialistiske Grønland, før I erkender, at der er grænser for, hvad et lands erhverv og konkurrenceevne kan bære.

I Grønland gik man vidt, før man erkendte, at man ikke kan bygge et bæredygtigt erhvervsliv og konkurrenceevnen på socialistiske ideologier alene. Efter den tale, som landsstyreformanden holdt ved Landstingets åbning, er jeg ved at tro, at selv han er ved at erkende, at det kan være bedre at få en lille del af en stor kage end en stor del af en lille kage.

Som nævnt havde vi igen i år en del besøgende fra det officielle Danmark, men jeg savnede én, som jeg specielt ville have budt velkommen. Det er sundhedsministeren, jeg tænker på. Til trods for at der i løbet af året blev debatteret særlig alvorlige sundhedsmæssige problemer i Grønland, som i forvejen inden for sundhedssektoren ikke har det for godt, glimrede den øverste politisk ansvarlige, sundhedsministeren, ved sit fravær. Fru Elsebeth Kock-Petersen havde virkelig god anledning til at besøge en del af sit ansvarsområde, at møde læger, sygeplejersker, administratorer, politikere og få sat en dialog i gang, men desværre blev hun væk.

Jeg vil gerne meget kraftigt opfordre sundhedsministeren til at besøge Grønland snarest muligt. Der må skabes bedre personlig kontakt mellem Sundhedsministeriet og den grønlandske sundhedssektor. Det er ikke i overensstemmelse med tidens ånd, hvis man i Grønland tvinges til at føle mere og mere, at sundhedssektoren drives ved telefaxdiktater fra Danmark.

Hvis sundhedsministeren havde besøgt Grønland på et tidligere tidspunkt, kunne man f.eks. muligvis have fundet en bedre løsning end at overføre et beløb, der var reserveret til hårdt tiltrængt renovering af operationsfaciliteterne på Dronning Ingrid's Hospital og til driftsudgifter, med det resultat, at flere og flere patienter fra Grønland sendes til danske hospitaler, patienter, som kunne have været behandlet i Grønland.

Jeg håber ikke, at jeg nødsages til om et eller to år at rette lignende kritik over for den ny justitsminister. Politiet i Grønland hører under Justitsministeriets ansvarsområde, og politiet i